

Leesrooster 2010-4

6 tot en met 25 apr. 2010

Ook uit Exodus 17 klinkt Gods trouw op!

dinsdag 6 apr. **Exodus 17:8**

Israël is uit Egypte geleid. Daarover gaan de eerste 15 hoofdstukken van Exodus. Zij zijn door de zee gegaan en hebben Egypte van zich afgespoeld. Zij gaan op weg naar de Sinaï, waar God Zich gaat openbaren. Dan valt Amalek van achteren aan. Zo probeert het de uittocht te stagneren. Waar God het opneemt voor de zwakken, kiest Amalek die groep uit om te verderven.

woensdag 7 apr. **Exodus 17:9**

Als Amalek het zou winnen, komt het volk niet bij God. Je kunt ook zeggen: dan komt het niet bij de Torah. Mozes weet waar hij moet gaan staan: op een heuveltop! Straks komt het volk bij de berg Sinaï terecht.

Wat heeft hij in zijn hand? *'De staf Gods'*! Die staf is het middel, waardoor God zijn macht openbaart. Elk mens komt Amalek in zijn leven tegen. Denk aan de door-elkaar-gooier, die erop uit is je te laten vergeten wie je bent.

Paulus noemt je een *'zoon van God'*.

donderdag 8 apr. **Exodus 17:10-13**

Met Aäron en Chur staat Mozes op de heuveltop. Zolang hij de staf opgericht houdt, heeft Israël de overhand. Hij staat met opgeheven handen, d.i. een priesterlijke houding. Als het te zwaar wordt, nemen zij een steen, zodat Mozes kan zitten. Ook zijn handen worden ondersteund, Aäron en Chur houden zijn handen *'onbeweeglijk'*. Daar staat het Hebreeuwse woord *emunah*, dat letterlijk *trouw* of *geloof* betekent. Dus: de handen van Mozes blijven trouw. Je kunt ook zeggen: die handen blijven vertrouwen.

Ook Paulus weet en leeft van die trouw en zegt: *'Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen'* (1 Thess.5:24). Zo mogen wij vandaag met Gods trouw rekenen!

vrijdag 9 apr. **Exodus 17:14**

'Schrijf dit ter gedachtenis in een boek.' Exodus heeft het verhaal van de strijd tegen Amalek vastgelegd. Het is een deel van de Torah. Zo onderwijst God Zijn volk. Het antwoord op de aanval van Amalek is de Torah. Die wijst de weg, geeft richting.

Wij mogen God danken, dat Hij ons Zijn woorden heeft gegeven. Geen van die woorden zal vergaan!

zaterdag 10 apr. **Exodus 17:15-16**

'Toen bouwde Mozes een altaar en noemde het: de Here is mijn banier.' Die naam van God staat boven je leven. Hij is er steeds geweest en zal er altijd zijn. En: Hij kent je bij je naam.

Telkens zal Amalek de kop opsteken, met maar één doel: de mens te blokkeren, zodat hij zijn doel niet bereikt. Mozes legt zijn hand op de troon van God. Daarmee maakt hij duidelijk: Ik verwacht het van U, ik mag op Uw trouw rekenen.

Denk bij de heuvel waarop Mozes staat, aan Golgotha, waarop het kruis staat. Daar hing Jezus. Hij brengt elk schepsel thuis bij God. De naam van Amalek wordt uitgewist, alles wat Gods woord blokkeren wil, wordt uitgewist.

Jouw naam? Die staat in Jezus' handpalm geschreven.

Een paar dagen lezen wij uit Rom.9:6-13.

zondag 11 apr. **Romeinen 9:6-13**

Paulus stelt 4 vragen die licht op Israëls positie werpen, deze verklaren en bovendien Gods rechtvaardig handelen aantonen. Gods beloften blijven staan. Wij lezen eerst de aangegeven verzen en kijken dan wat gericht.

maandag 12 apr. **Romeinen 9:6**

In vs.6 staat de eerste vraag: Zou Gods woord vervallen zijn? Israël wordt in de Schrift op twee manieren gebruikt. Soms betekent het: zij die vleeselijk van Jakob afstamden. Verder duidt het op degenen, die ontvingen wat Jakob ontving, toen zijn naam veranderd werd. God veranderde zijn naam in Israël. Dat 'geestelijke' Israël geldt de belofte. En in de toekomst zal heel het volk erkennen, dat Gods woord niet vervallen is.

dinsdag 13 apr. **Romeinen 9:7-9**

Je zou heel kort kunnen zeggen: nog niet alle leden van het volk, maar zij worden wél waartoe God hen riep. *'... door Isaak zal men van nageslacht van u spreken.'* Het gaat om Gods keuze. Hij kiest niet Ishmaëls, maar Isaaks nageslacht als *'kinderen der belofte'*. Ishmaël krijgt alles wat hij als afstammeling van Abraham te ontvangen heeft. Vgl. Gen.21:13,18. *'kinderen der belofte'* wil zeggen: degenen uit het volk die God geloven als Degene die de doden levend maakt, dus: het geestelijke Israël. Als je kijkt naar de leeftijd van Isaaks ouders, is zijn geboorte echt een wonder.

woensdag 14 apr. **Romeinen 9:10-13**

Niet alleen Sara ontvangt een belofte, ook Rebecca krijgt die. Voor haar tweeling wordt geboren, informeert God haar wat de relatie van haar zonen in de toekomst zal zijn.

De kinderen hebben geen invloed kunnen uitoefenen. Gods voornemen is bepalend. Het hangt af van Degene Die roept. God kiest menselijke instrumenten en kanalen om Zijn voornemen te bereiken. Zo kiest God de tweede om de eerste te bereiken, dus: Isaak (niet Ishmaël), Jakob (niet Esau), Juda (niet Ruben of een andere broer, David (en niet een van zijn broers). Zo kiest God ook Israël om de volkeren te bereiken (dat noemen we dan 'zegenkanaal').

donderdag 15 apr. **Romeinen 9:12-13**

'... werd tot haar gezegd: De oudste zal de jongste dienstbaar zijn, gelijk geschreven staat: Jakob heb Ik liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat.'

Lees bij dit vers Maleachi 1:2-4.

Wat *'haten'* betreft – in Gods *'haten'* zit niet het vergif van de zonde; het is gerechtigheid, die niets anders kan dan het verkeerde afwijzen.

Paulus heeft het hier niet over wel of niet gered zijn. Mensen en volken zijn gekozen om instrumenten van Gods macht te zijn, tot zegen van andere mensen en volkeren.

God trekt niet terug wat Hij tegen het volk gezegd heeft. Hij geeft die beloften ook niet aan een ander volk. Al Zijn beloften aan het volk worden vervuld. Vgl. Rom.11:28.

Op de andere vragen gaan wij een andere keer in!

Wij zeggen het misschien vaak, maar wat is het bijzonder, dat God onze Vader is!

vrijdag 16 apr. **Efeziërs 3:14-21**

Deze verzen zijn een gebed van Paulus. Hij bidt tot God voor de leden van het lichaam van Christus. Paulus zegt: *'opdat Hij u geve'*. Het moet dus van God komen. De richting is van boven naar beneden!

God gaat aan geen mens voorbij. Samen zijn wij *zonen van God*. Vgl. Galaten 4:6. Eigenlijk moet je ook Efeziërs 1:5 lezen. Je bent schepsel van God, door Christus Jezus bestemd tot zoonschap, tot zoon van God dus!

zaterdag 17 apr. **Efeziërs 3:14-15**

Deze verzen zeggen iets bijzonders! Hier spreekt de apostel over de Vader, *'naar wie alle vaderlijke verwantschap ... genoemd wordt.'* God is de bron van alles wat vader heten mag. Daarom is het zo goed om een juist beeld van Hem te hebben. Gods vaderschap geldt alle mensen. Vgl. Jesaja 27:2. God heeft het hart van een herder, Hij ziet elk mens, ook jou en mij. Geen een mag er ontbreken, niemand kan gemist worden. Het is niet zonder jou!

zondag 18 apr. **Efeziërs 3:14-15**

God werkt door vaderschap. Je wordt zoon vanuit het beeld, dat je vader geeft. Maar het gaat erom, dat je niet vanuit beneden naar boven werkt: zo is mijn vader, zo zal God ook wel zijn. God werkt van boven naar beneden. Hoe vult Jezus dat in? Wat zegt Paulus? Het gaat om wat Gods woord zegt!

God zegt tegen Jezus: *'Ik heb in jou mijn welbehagen.'* Jezus leefde van Zijn goedkeuring. Hij kwam om over de Vader te spreken. Zo hoor je, dat God je liefheeft! Vanuit de liefde van God, de Vader, bloei je als zoon op. Jezus geeft het beeld: *zó* is God. Dan gaat een woord als 'Abba' spreken. D.i. God dichtbij.

maandag 19 apr. **Lucas 15:11-32**

Je kent dit verhaal natuurlijk. Het wordt de gelijkenis van de verloren zoon genoemd. Maar je kunt net zo goed *'van de verloren zonen'* zeggen. Lees de gelijkenis en let vooral op de vader.

Zie je wat hij doet? Hij staat op de uitkijk, wacht op de zoon, is liefdevol en genadig. Hij rent hem zelfs tegemoet en omarmt hem. Voor elke zoon komt de vader naar buiten en elke zoon betuigt hij zijn liefde. *Zó* is God, zegt Jezus met deze gelijkenis. Jezus heeft Zijn leven gegeven om allen te redden, allen thuis te brengen, jou thuis te brengen. Thuis? D.i. bij God zijn, samen met degenen van wie je houdt.

Antwoorden op vragen? Daarvoor moet je in de Schrift zijn.

dinsdag 20 apr. **2 Timotheus 2:14**

Paulus schrijft aan Timotheus in zijn laatste brief. *'Blijf dit in herinnering brengen'*. Houd het in gedachtenis! *'en betuig in de tegenwoordigheid van God, dat men geen woordenstrijd moet voeren'* – wat brengt dat teweeg? Dat is toch alleen maar neergang en afbraak. Kijk maar hoe de apostel vervolgt: *'... die tot nietsnut is, ja verderf brengt aan wie ernaar horen.'* Je krijgt misschien wel gelijk, maar wat brengt het teweeg?

woensdag 21 apr. **2 Timotheus 2:15**

'Maak er ernst mee' – dat woord heeft te maken met haast, ernst en ijver. Je moet je haasten, je moet je beijveren en je moet er ernst mee maken. In het versgedeelte, dat erop volgt, gaat het erom, dat je de toets hebt doorstaan. Je

wilt toch alleen maar ten dienste van God zijn. Je wilt je niet behoeven te schamen, *'... doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid.'* Letterlijk staat er *'recht snijden'* (Gr.orthos). Je hoort dat begrip ook in orthodox, orthopedie en orthodontie. Die woorden hebben allemaal te maken met: recht zetten, op zijn plaats brengen. Als je woorden uit de Schrift op hun plaats zet, brengt dat helderheid, hoor je wat jou aangaat, enz.

donderdag 22 apr. **Spreuken 3:6**

Het woord *'recht snijden'* komt oorspronkelijk uit het boek Spreuken 3:6. *'Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.'* Dan wordt er recht gesneden. Ook in Spreuken 11:5 staat dat woord. *'De gerechtigheid van de recht-schapene effent zijn weg, maar de goddeloze komt door zijn goddeloosheid ten val.'* Een recht spoor trekken, dat is ook geen dwaalwegen inslaan, je laten leiden door wie God is. Hij is je vader, met Hem verbonden wil je leven, dat blijkt uit het spoor dat je trekt.

vrijdag 23 apr. **Romeinen 11:25**

Als je dit vers leest, ben je bezig met een kerntekst. De tekst wordt als het ware een scharniertekst, d.w.z.: om wat die tekst zegt, draait het. Dit is wezenlijk, zegt de apostel.

Paulus maakt een *geheimenis* bekend. Het Hebreeuwse woord ervoor is *sod*. Dat betekent: de verborgen raad, kennis van het hart. Het Griekse woord (*mystèrion*) hangt samen met een werkwoord, dat betekent: je ogen sluiten. Je ziet het juist, als je je ogen dichtdoet. God onthult het Paulus. Het is het antwoord op het smeken van het hart. Vader, hoe zit het met Uw volk? Welke weg gaat U met hen? De apostel worstelde ermee en ook veel gelovigen. God geeft antwoord! Vgl. Rom.9:1-2. Dit vers geeft perspectief, er is sprake van *'totdat'*. God zet nergens een punt achter, maar heeft in alles Zijn doel voor ogen. En dat is te allen tijde: redding, heil, terechtkomen. Aan Gods hart dus!

zaterdag 24 apr. **Habakuk 3:6**

God gaat Zijn weg. Paulus, jij en ik bidden: Geeft U me daar wat zicht op! Mag ik iets zien, verstaan van de wegen, die U gaat. Vgl. Ps.103:7.

zondag 25 apr. **Psalm 94**

De psalm is een roep om recht, om een rechtsgeding. Lees vs.3. Hij is de *'Richter der aarde'* (vs.2), Hij zet zaken recht, is Degene Die alle dingen weer op orde zet. Alles komt daar waar Hij het hebben wil.

Vs.14 laat iets bijzonders zien. Dat wordt een chiasme genoemd. *Zijn volk en Zijn erfdeel* worden omsloten door *niet verstoten* aan het begin en *niet verlaten* aan het eind. Letterlijk vertaald staat er:

'want niet verstoten zal de Here Zijn volk en Zijn erfdeel zal Hij niet verlaten.'

Het volk is dus omsloten door wat God doet. Heel het volk wordt omsloten door God. Zijn trouw is en Zijn volk nabij blijft. God is trouw, Hij zal niet verstoten en Hij zal niet verlaten. Die God mag jij ook kennen en Vader noemen. Die was en Die is en Die zal zijn, is trouw is en blijft trouw! *'Die u roept, is getrouw, Hij zal het ook doen'* – zo heeft Paulus Hem leren kennen, zo mag jij Hem leren kennen!